

загальноновизнаний засіб обміну товарів і оплати різних платежів. Їх сутність повністю можна виразити через виконувані ними функції, що, у свою чергу, здійснюють вплив на економічні відносини у сфері ринкової економіки.

Список використаних джерел:

1. Макконнелл К. Р., Брю С. Л. Экономикс. Принципы, проблемы и политика. — М.: Республика, 1992. — Т. 1. — С. 264
2. Малахов С.В. Основы экономической психологии: Уч. пособие / С.В. Малахов // Под общ. ред. Задорожнюка И.В., М., 1992. – 236с.
3. Маркс К., Энгельс. Ф. Твори. – С. 101–146
4. Петренко Г. С. Гроші як феномен культури: аксіологічний аспект [Електронний ресурс] / Г. С. Петренко // Гілея: науковий вісник. - 2014. - Вип. 84. - С. 328-332. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/gileya_2014_84_84.pdf
5. Zymmel' G. Filosofija groshej / G. Zimmel'. – K. : Promin', 2010. – 504 s., с. 77-78

Актуальна проблема фармацевтичного ринку: ціни на ліки

Марковіна А.О., студент ННІПП НАВС

Науковий керівник: викладач кафедри Чугай О.М.

«За що боролись, на те знову й напоролись...» - говорять українці, відвідавши сьогодні аптечний кіоск. Люди занепокоюються: ціни там здатні якщо не довести до крайнощів, то серйозно зіпсувати настрій. Ті, хто змушений регулярно купувати ліки, вже не вірять, що тільки американський долар винен у багаторазовому зростанні цифр на цінниках. Тоді виникає запитання: коли вони подешевшають? А відповідь можна знайти в аналізі цін та процесу ціноутворення на фармацевтичному ринку України.

Питання ціноутворення фармацевтичної продукції завжди було на порядку денному тому, що ціни на медикаменти в Україні не відповідають рівню платоспроможності переважної більшості населення та обсягу бюджетного фінансування державних і комунальних закладів охорони здоров'я. Суть та форми державного впливу на процеси ціноутворення залежать від стану економічного та соціального розвитку країни. Це може відбуватися шляхом встановлення граничного рівня торговельних надбавок, їх фіксованого розміру, диференційованого рівня торговельних надбавок, встановлення опорних цін, обмеження ціни на новий препарат граничною надбавкою до вартості існуючого аналога, встановлення цін на лікарські засоби на базі співвідношення цін в інших країнах, регулювання розміру прибутків виробників лікарських засобів тощо. Дослідженням питання ціноутворення на фармацевтичному ринку займається нині чи не кожен журналіст, чи не кожна фармацевтична компанія, яка прагне реалізувати свою продукцію за вигідною ціною і отримати прибуток.

«Така система охорони здоров'я, як на сьогоднішній день, складає загрозу національній безпеці України. І складовою цієї загрози є те, що ліки стали недоступними для звичайних громадян і придатні лише для «ювелірних магазинів», - про це Президент України Петро Порошенко зазначив на засіданні Національної ради реформ, на якому розглядалися пропозиції МОЗ з реформування галузі [1].

Ціни на ліки нині дорожчі в 2-3 рази, ніж в інших країнах колишніх СНД. І це не є секретом. Фармацевти запевняють, нібито певний час ціни виробники не піднімали, тому що були запаси субстанцій, а тепер ціна залежить від рівня

долара. І хоча він виріс в 3 рази – ціни піднялися всього на 30%. Але в це українець не вірить. Продавці, щоб зберегти клієнтів, пропонують їм дешевші аналоги імпорتنих лікарських засобів. Різниця в ціні може бути від 30 до 150 і більше гривень. Але, тут одразу виникає питання якості.

Щодо якості, то виробництво лікарських засобів здійснюється на сучасних заводах, що відповідають вимогам Належної виробничої практики (GMP), як нас запевняють. Підприємства-виробники використовують новітні технології, що забезпечують безпеку продуктів. Компанії прагнуть впроваджувати нові рішення в області фармакології, які безпечно та ефективно задовольнили б потреби пацієнтів. Звичайно, що не всі виробники дотримуються стандартів, які діють в Україні, але контролем за цим повинна займатися держава в особі її уповноважених органів. 17.04.2015 року, як повідомляє ВЗГ ГУМВС України в м. Києві, працівники управління Державної служби по боротьбі з економічною злочинністю ГУМВС України в м. Києві виявили порушення правил транспортування лікарських засобів. Водій вантажного автомобіля перевозив понад 400 коробок з етиловим спиртом без дотримання встановлених норм транспортування та без жодних супровідних на товар документів. Примітно, що перевізник не зміг пояснити чітко хто є власником цього лікарського засобу. Як пізніше встановили правоохоронці, медичний спирт був виготовлений з необлікового спирту одним із підприємств іншого регіону. Вилучені правоохоронцями пляшки зі спиртом потрапляли в мережі аптек для реалізації [2]. Цей приклад свідчить, що контроль за дотриманням правил, які існують на фармацевтичному ринку – є, але це також є прикладом, що не завжди ми купуємо дійсно якісний товар за величезні гроші. Це невеличкий приклад, але який повинен заставити кожного українця задуматись який товар він купує і чи буде він відповідати загальноприйнятним вимогам.

Антимонопольний комітет України ніби то регулює зловживання цінами, але дуже обережно, бо боїться втратити інвестиції. І взагалі, як кажуть представники фармацевтичного ринку, в подорожчанні цін винен не тільки долар, а й ті, хто користується вигідним положенням. Сама схема отримання препаратів в Україні дає змогу всім непогано заробити. Адже іноземний виробник на товар ставить свою націнку в 10-15% від собівартості препарату, передає його оптовикам, ті у свою чергу, ще націнюють 10-15 %, а потім ще додає свою додаткову вартість роздрібний реалізатор у сумі 20-25% від вартості товару. Так ми і отримуємо неймовірну ціну на те, чим користується 93% населення в Україні, на лікарські засоби. Українцям, які вже втратили надію на зниження цін, тільки й залишається віддавати останні копійки, аби вижити.

Отже, найближчим часом можна очікувати, що ціни на фармацевтичну продукцію ще зростатимуть, адже протягом року вартість лікарських засобів збільшувалася повільніше, ніж девальвувала гривня. Україна — єдина країна в Європі, де відсутня система реімбурсації, яка передбачає відшкодування вартості лікарських засобів, що споживаються в амбулаторному сегменті. Тобто за умови реімбурсації пацієнт отримує в аптечному закладі препарат за рецептом та сплачує лише частину його вартості, різницю в ціні відшкодовує держава. А український пацієнт повинен сплачувати вартість препаратів в повному обсязі, що, безумовно, відчутно «б'є» по кишенях громадян. Але для пільговиків є один «+». Підписаний відповідний документ з п'ятьма

компаніями, які погодилися знизити ціну закупівлі на необхідні препарати від хвороб серця, судів, суглобів, органів дихання, протизапальні та протизастудні препарати, а також вітаміни, мазі, сиропи та інше. Власники «Картки киянина» зможуть їх придбати зі знижкою до 50%. Проте Україна може зробити ще ряд кроків щодо зниження вартості препаратів для кінцевих споживачів. Мова йде про звільнення фармацевтичної продукції від оподаткування, яке багато фахівців вважають основною причиною подорожчання, знову ж таки - запровадження реімбурсації на окремі соціально-важливі групи препаратів тощо [3].

Список використаних джерел:

1. Телеканал Україна, інформаційна програма «События» [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://sobytiya.tv/ru/stories/15713/>
- 2/ Міністерство внутрішніх справ, офіційний веб-сайт [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://mvs.gov.ua/mvs/control/main/uk/publish/article/1447830>
3. Євген Прохоренко. Підвищення цін на ліки: який є вихід? [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.apteka.ua/article/327454>

Цінні папери і фондовий ринок: аналіз сучасного стану функціонування та нагальні проблеми його розвитку

Негода К.О., студент ННІПП НАВС

Науковий керівник: кандидат економічних наук, доцент *Грущенко О.А.*

Фондовий ринок в Україні поступово розвивається, про що свідчать позитивні тенденції збільшення обсягів біржових контрактів на організаторах торгівлі. Темпи зростання фондового ринку були випереджаючими порівняно з ВВП: обсяг торгів на ринку цінних паперів перевищив показник ВВП країни майже у два рази.

За даними Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку (НКЦПФР), станом на листопад 2013 року в Україні зареєстровано 10 організаторів торгів на фондовому ринку [1]. У світі не так багато країн, яким притаманна така кількість фондових бірж. Проте кількість аж ніяк не впливає на якість послуг, навпаки, призводить до децентралізації попиту та пропозиції на цінні папери, провокує процес маніпулювання цінами на ринку, призводить до встановлення різних правил укладення та виконання біржових договорів [2].

В Україні мережа фондових бірж як система не існує, біржова структура характеризується високою фрагментарністю. Згідно з даними НКЦПФР, за підсумками України за загальним обсягом торгів є ПАТ «Фондова біржа «Перспектива» з оборотом 289,2 млрд грн (частка на вітчизняному біржовому ринку склала 67,7 %), на другому місці ПАТ «Фондова біржа «ПФТС» – 102,4 млрд грн (24,0 %), третє місце посідає ПАТ «Українська біржа» – 10,3 млрд грн (2,4 %) [1].

Зважаючи на історичні статистичні дані НКЦПФР, відмітимо, що з 10 діючих фондових бірж в Україні потреба у 5 площадках незначна. Наявність такої кількості торгових площадок ускладнює контроль над операціями з цінними паперами та сприяє розповсюдженню маніпулювання вартістю цінних паперів, що котируються [3]. Вважаємо за доцільне в подальшому консолідацію фондового ринку України.

Протягом січня-лютого 2015 року Комісією зареєстровано 21 випуск